

Segregacija djece kao normalna stvar

29/01/2014 12:16 by Administrator

Odredbom da djeca moraju znati "Himnu Svetom Savi" grubo se krši Ustav BiH

[Al Jazeera]

Piše: Dragan Bursa, Da li je

segregacija djece starosti sedam godina po naciji i vjeroispovijesti na obaveznoj nastavi u osnovnoj školi normalna stvar? Kod nas, čini se, jeste! U Republici Srpskoj, naime, u Planu i programu za drugi razred učenika u osnovnim školama iz muzičkog vaspitanja u nastavnoj jedinici Slušanje muzike stoji da je obavezno slušati i naučiti Himnu Svetom Savi. Na stranu što u Ustavu BiH piše: "2. Međunarodni standardi Prava i slobode predviđeni u Evropskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i u njenim protokolima se direktno primjenjuju u Bosni i Hercegovini. Ovi akti imaju prioritet nad svim ostalim zakonima." Dakle, na stranu što se ovako krši Ustav BiH, ima tu još, blago rećeno, poteškoća. Religijski pritisak Pazite, to je nevjerovatan religijski pritisak, prvo na djecu, a onda na roditelje i čitavo tzv. sekularno školstvo. Ovakav Plan i program od Republike Srpske čini upravo ono u šta se ista deklarativno zaklinje da nije - Zilotska teokracija! Postavlja se pitanje kako onda i sa kojim pravom prve glave RS-a optužuju političke elite u Federaciji za loš školski sistem, za segregaciju po principu odvijanja škole pod jednim krovom i za sve veću religijsku indoktrinaciju među učenikom djecom kada prave u unuci identičnu situaciju u Republici Srpskoj? Valjda po principu - neka djeca biti manji vjerski fanatici od vaših, ovo bi obavezno bubala čenje jednog religijskog pojanja pod plahtom neke himne trebalo da stvori male pravoslavne fanatike u RS-u. Sveti Sava je tek puka paradigma stanja u kojem se Republika Srpska nalazi. Ovom srpskom svetitelju je mjesto u pravoslavnoj crkvenoj istoriji. Da li je to obrazovni plan i program? Da li to ima veze sa nekom sekularnom i svjetovnom državom? Dakako, niti je ovo država, niti kompetentni ljudi prave planove i programe, niti ih je pretjerano briga za vaspitanje djece. Dovoljan je jedan princip - neka oni tamo prave male vehabije, mi ćemo male zilote. A ta ima veze? Ovo umobolno kreirano školstvo, sa nesposobnim supismenim indoktriniranim poslušnicima, dovelo je do toga da djeca čepaju jer moraju. Međutim, to nije ni pola problema. Sad zamislite učitelja nesrećnog, kome je rećeno da nesrpska djece NE MORAJU znati naizust Himnu Svetom Savi. On po eugeničnom principu proučava školski dnevnik, proziva dvoje-troje učenika i hrvatske djece i govori im kako ista NISU dužna naučiti Himnu napamet. Kako li se osjeća taj učitelj, ako ima i trunke pedagoškog znanja i poslanja u sebi? Kako li se osjeća pedagog u drugoj deceniji 21. vijeka dok i čitava imena Alme, Semira, Antonija, Joška...? A, kako li se tek osjećaju dječica sa narećenim imenima, njih dvoje-troje u masi drugara, kada im učitelj pročitava imena. Je li im lijepo čuti što su drugi, drugačiji i inokosni u pravovjernom razredu? I koja glava, koje Ministarstvo je moglo sklepati ovako zastrašujuću aparthejd obrazovni plan i program? I kao da to nije dovoljno. Ministarstvo prosvjete i kulture Republike Srpske je predložilo da najmlađi idu na ekskurzije iz Republike Srpske u Republiku Srpsku?! Zašto? Zvanično objašnjenje je, pazite sad, kako bi se najmlađima čepodigla svijest o ljepotama Srpske. Postavlja se pitanje hoće li dječica pjevati u autobusu Himnu Svetom Savi dok budu išla na, šta znam, pokloniti ko putovanje manastiru Tvrdi? Biće krajnje nadrelano posmatrati njihove učitelje koji im navlače crne maske za spavanje preko očiju, jer autobus tranzitira Federacijom. Dakako, Alma, Semir, Antonije i Joško sa početka priče moraju da gledaju krajolik federalni do mile volje. Ono, jeste da su već odavno anatemisani i prokućeni od svojih drugara. Ali, hej, takav je život u česekularnoj Republici Srpskoj. Bolje da se od malena naviknu na to ko su i šta su ili... Pa, široka im Federacija. Nego, može li se ovom ludilu stati ukraj? Može, kako ne može! Izbaciti religiju i sve što ima religijske primjese iz obrazovnog sistema i kaćnjavati zakonskim regulama svakog pojedinca - od političara do učitelja, koji svoje lične religijske stavove dijeli sa djecom u osnovnoj školi. A po završetku školskog časa roditelji neka vode djecu na tenis, solfežo, folklor, vjeronauku, gdje im je volja. Uostalom, posve mi je nepoznato i strano da se iza zidova Srpske pravoslavne crkve izučava Teorija evolucije, seksualno obrazovanje, zakoni termodinamike, hemija, biologija... Ne poje se tamo himna, recimo, Nikoli Tesli. Jer, ono, jeste Nikola bio Srbin iz Hrvatske, ali kako da rećemo, nije bio, khm, khm, pravoslavac. Dakle, znanje u školu,

teološku ideologiju u crkvu! Samo, kako to uraditi u entitetu gdje od predsjednika do najniže luge kompletan sistem podgrijava i uči djecu religijsko-nacionalnoj izolaciji i segregaciji? Kako sekularizirati već, navodno, sekularne škole, u kojima je obavezno naizust pojanje himne nekom svecu? Kako se riješiti ludila u kome Ministarstvo prosvjete i kulture predlaže da djeca lutaju autobusima po Republici Srpskoj, dok njihovi roditelji u St. Moricu? [Sveti Sava](#) je tek puka paradigma stanja u kojem se Republika Srpska nalazi. Ovom srpskom svetitelju je mjesto u pravoslavnoj crkvenoj historiji. Njega u ovom trenutku treba promatrati kao historijsku ličnost kroz lupu ideološke indoktrinacije, koja se sistematski vrši nad najmlađima u posljednje dvije decenije. Ideološka indoktrinacija i vjerska zatucanost su gore od bilo kojeg materijalno-ekonomskog siromaštva. Ta, kao da učenje himne nije dovoljno, Sveti Sava je postao školska slava, a nema većeg mjesta u Republici Srpskoj u kojem nema bar jedna škola koja nosi ime ovoga Školvjeka. Kako to može biti model suživota i tolerancije narodu u kome se jedna religijska ličnost u tzv. svjetovnoj državi nameće kao aksiomatski model pod kojim ostali treba da žive? Uprkos asna manipulacija djece i na koncu, zapitajmo se svi nije li laička država tek verbalna opsjena, retorička nužnost preko koje prelaze svi kako bi učvrstili svoje dominione, tako duboko ukopane u nacionalnom i vjerskom tlu. Budimo posve iskreni. Ako je Rastko Nemanjić, alias Sveti Sava, toliki svetac i toliko bitan za srpsku pravoslavnu crkvu, nije li mu i mjesto u istoj? A, svako može, velim, upravljavati šitovanje i obožavanje bilo koga i bilo Šega mimo školskih zidova. Takva je praksa u civilizovanom svijetu. Složite se da je manipulacija gnusna rabota sama po sebi, a manipulacija i zloupotrebljavanje djece je ono najuže u cijeloj priči. Jer to šito se dešava u sadašnjosti imaće, na žalost, nesagledive posljedice u budućnosti. Upamtite - ideološka indoktrinacija i vjerska zatucanost su gore od bilo kog materijalno-ekonomskog siromaštva. Stavovi izraženi u ovom tekstu su autorovi i ne odražavaju nužno uredničku politiku Al Jazeera. Izvor vuesti: balkans.aljazeera.net